

Нахаєва Н.Я.

Викладач кафедри іноземних мов з медичною термінологією
Тернопільського державного медичного університету
імені І.Я. Горбачевського

ІННОВАЦІЇ В ГАЛУЗІ ІНШОМОВНОЇ СКЛАДОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Модернізація сучасної вищої професійної освіти стала необхідною умовою виведення практики фахової підготовки студентів на новий рівень. У вищій школі процес професійної підготовки майбутніх лікарів здійснюється в системі безперервної медичної освіти, що має наступну структуру: класичні медичні ВНЗ і медичні факультети університетів, у яких сформувалася розвинена інфраструктура, високий науковий потенціал професорсько-викладацького складу, а також багаторічні традиції підготовки лікарів. Зміст і організація освітнього процесу спрямовані на формування особистості майбутнього лікаря, його цивільної відповідальності, правової культури самосвідомості, духовності, ініціативності, самостійності, толерантності, здатності до успішної соціалізації в суспільстві, професійної зрілості, що є сьогодні одними з актуальних завдань вищої медичної освіти [1, с. 72] і потребує інноваційних підходів до підготовки фахівців.

Існує велика кількість визначень терміна «педагогічна інновація», однак загальноприйнятого, стійкого уявлення і визначення інновацій в освіті не склалося, так як існує розрив між системами наукового знання про інновації та освітньою практикою. Інновації завжди носять діяльнісний характер, оскільки споконвічно спрямовані на зміну існуючої системи. «Будь-яка діяльність, у тому числі й інноваційна, спрямована на створення нового продукту. У визначенні педагогічної інновації повинна бути фіксація не тільки практичної спрямованості, але і

матеріального продукту, як кінцевого результату інноваційної діяльності» [4, с. 47]. Зокрема, інноваційні підходи у підготовці студентів у вищих медичних навчальних закладах застосовуються під час вивчення іноземної мови.

Установлено, що недостатній рівень готовності майбутніх лікарів до опрацювання іншомовної фахової літератури зумовлений застарілою педагогічною підготовкою викладачів до проведення занять з іноземної мови та низькою мотивацією студентів. Викладачі приділяють недостатньо уваги розвитку позитивної мотивації вивчення іноземної мови професійного спрямування, залученню знань із суміжних дисциплін та використанню стратегій роботи з іншомовними фаховими текстами.

Стимулювання майбутніх лікарів до опрацювання іншомовної фахової літератури забезпечується посиленням уваги до тих чинників мотивування, які можуть бути змінені та проконтрольовані, а саме: уникнення надмірної зовнішньої мотивації; створення навчальних ситуацій із позитивним налаштуванням на вивчення іноземної мови; урахування професійних інтересів студентів, їхніх потреб у досягненні та самовизначенні, складності завдань. Щодо створення навчальних ситуацій із позитивним налаштуванням, то посилення приємних емоцій студентів відбувається завдяки використанню групових видів роботи для зменшення стресу при публічних виступах; структуруванню завдань таким чином, щоб студент мав змогу виявити знання; наданню достатньої кількості часу для обдумування відповіді; наголошенню на процесі отримання відповіді, а не на її результаті; розгляданню інтересу та різноманітності як пріоритетних умов при вирішуванні завдань.

Урахування професійних інтересів є одним із основних чинників внутрішньої мотивації студентів при вивченні іноземної мови. Фахові тексти виконують не лише лінгвістичні функції, але й мотиваційні. Автентичні, доступні за змістом і формою, навчальні матеріали сприяють зростанню інтересу та посилюють упевненість майбутніх лікарів у власних силах, що розвиває мотивацію до роботи з іншомовною фаховою літературою.

Також на мотивацію студентів впливає урахування складності завдань і, відповідно, кількості зусиль, необхідних для його виконання. При виборі фахових текстів іноземною мовою враховується стан підготовки студентів із спеціальних дисциплін; відповідність мовної та загальної культури завдання; складність мови тексту. «Міжпредметні зв'язки вирішують властиву предметній системі навчання суперечність між розрізним засвоєнням предметних знань і необхідністю їхнього комплексного застосування» [3, с. 118].

Основу англійської медичної термінології складають греко-латинські терміноелементи. Засвоєння основних терміноелементів є дуже важливим, оскільки за допомогою приблизно 500 одиниць утворено тисячі медичних термінів. Однак, студенти не завжди готові переносити знання та прийоми діяльності з однієї дисципліни в іншу. Виконання вправ, спрямованих на виявлення та переклад греко-латинських терміноелементів, сприяє свідомому застосуванню знань і умінь, набутих під час вивчення латинської мови.

Потреби в досягненні та самовизначенні у студентів задовільняються, коли вони відчують упевненість у виконанні певного навчального завдання. Наприклад, за допомогою читацьких карток, які підбираються за рівнями та темами, студент

обирає цікавий для нього текст і обговорює його зміст у діалогічній взаємодії на рівні «викладач – студент» або «студент – студент», що є основою інноваційного інтерактивного навчання. Вдалих підбір матеріалів зазвичай призводить до зростання мотивації та швидкого прогресу в навчальній діяльності студентів.

Отже, використання інноваційних технологій спрямовується на системне застосування комплексу інформаційних, технічних і адміністративно-організаційних компонентів, орієнтованих на задоволення освітніх потреб з урахуванням рівня сформованості культури іншомовного спілкування, що включає в себе науково-орієнтоване навчання майбутніх лікарів через спеціально розроблені методичні матеріали для групової та індивідуальної роботи студентів.

Особливе значення має інноватизація освітнього процесу в напрямі формування іншомовної професійної компетентності студента вищого медичного навчального закладу, шляхом використання інноваційних педагогічних технологій. Найефективнішими інноваціями для іншомовної підготовки майбутніх лікарів є інтерактивні методи навчання, що орієнтують студентів на організацію комунікативної взаємодії професійного спрямування.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Герасимов Г. И. Инновации в образовании: сущность и социальные механизмы (социологический аспект) / Г. И. Герасимов, Л. В. Илюхина. – Ростов н/Д, 1999. – 250 с.
2. Косарев И. И., Педагогические аспекты высшего медицинского образования / И. И. Косарев, А. В. Попков. – М. : ФГУП Экспериментальная типография. 200 . – 274 с.
3. Никитин В. А. Социальная работа: проблемы теории и подготовки специалистов : учеб. пособие / В. А. Никитин. – М. : Московский психолого-социальный институт, 2002. – 236 с.
4. Шилов К. В. Классификация инноваций / К. В. Шилов // Инновации в образовании. – 2007. – №3. – С. 46-51.